

bevillingsudstedelse. Ved den foreslåede begrænsning til de tilfælde, hvor stat eller kommune udlejer direkte til ansøgeren, har man udelukket, at bevillingsudstedelse til eksempelvis beværtningerne i „Tivoli“ undrages de lokale bevillingsmyndigheder.

§ 14. a) I lovens § 22, stk. 1, indføres som nyt 2. punktum:

„Sådan tilladelse er dog uforholdsmæssig ved højskole-, landbrugsskole- og lignende institutioners beværtning ved fælles måltider af deltagere i sammenkomster og møder.“

b) Stk. 3 affattes således:

„Lejlighedstilladelse til beværtning uden ret til udskænkning af stærke drikke ved møder eller fester kan for et tidsrum af 6 måneder ad gangen gives de i § 26, stk. 3, omhandlede forsamlingsbygninger.“

c) Som nyt stk. 7 indføres:

„Det retlige ansvar for en given tilladelses benyttelse påhviler såvel den i henhold til stk. 1 udpegede person som de for lokalernes administration ansvarlige personer.“

ad a. Ved den foreslåede ændrede affattelse af § 22, stk. 1, der afviger fra det af kommissionen foreslåede, har man haft til hensigt tydeligere at præcisere, at lejlighedstilladelse ikke er nødvendig ved beværtning af deltagere i højskole-, landbrugsskole- og lignende institutioners ordinære sammenkomster og møder.

ad b. Efter den foreslåede affattelse vil det være udelukket at meddele stående tilladelse til udskænkning af stærke drikke ved særlige lejligheder. Er der tale om udskænkning af stærke drikke, kan dette kun ske i henhold til en til den særlige lejlighed given tilladelse. Der vil derimod fremdeles ikke være noget i vejen for at meddele stående tilladelse til udskænkning af svage drikke; sådan tilladelse skal dog efter forslaget kun kunne gives for 6 måneder ad gangen i modsætning til, hvad tilfældet er nu, hvor tilladelsen kan gives for indtil 1 år ad gangen.

ad c. Den foreslåede bestemmelse, hvis forbillede er reglen i beværterlovens § 6, stk. 5, om ansvaret i tilfælde, hvor en virksomhed drives ved bestyrer, lægger et medansvar på f. eks. forsamlingshusets ledelse for den stedfindende beværtning. At der således pålægges foruden den særlige forsamlingshusvært bestyrelsen et direkte ansvar, udelukker ikke, at der påhviler ledelsen af den forening, der arrangerer den konkrete festlighed, et ansvar for denne.

§ 15. a) I lovens § 23, stk. 1, ændres „1 år ad gangen“ til: „3 år ad gangen“.